

c. अभि comprobare. RIGV. 10. 4.: स्तोमौ (v. gramm. min. ed. 2. §. 145. annot.) अभिस्वर «hymnos comprobata».

c. सम् 4. vexare. BHATT. 9. 28.: (शत्रुं) संस्वरिषीष्ठाः प्रधने.

स्व 9. P. स्वृणामि (हिंसने) laedere, occidere.

स्वेच्छा f. (e स्व et इच्छा) liberum arbitrium. HIT. 17. 15. 40. 18. Lass. 29. 15. 39. 13.

स्वेद m. (r. स्विद् s. अ) sudor (v. r. स्विद्).

स्वेदन n. 1) (r. स्विद् s. अ) sudatio. 2) (Caus. r. स्विद् s. अ) actio faciendi ut quis sudet, actio calefaciendi. HIT. 70. 16.

स्वैर (ut videtur, e स्व et obsoleto derivato radice ईर) Adj. liber, qui sui juris, suae potestatis. Subst. n. liberum arbitrium. N. 21. 13. SA. 5. 98. — स्वैरम् Adv. ad suum arbitrium. SAK. 25.

ह

ह particula expletiva. IN. 1. 37. RIGV. 88. 5. 121. 2.

हंस m. anser. N. 1. 19. — Fem. हंसो. (Gr. $\chi\eta\nu$ abjectâ syllabâ finali, lat. anser abjectâ litterâ initiali; germ. vet. gans f., Them. gansi, gensi, pertinet ad fem. हंसो, ita lith. z'asi-s f. et slav. gúsj e gonsj (v. gr. comp. 255. g.). Hib. geadh «a goose», ganra «a gander» mutilatum esse videtur e gandra, cf. anglo-sax. gandra(n) anser mas, germ. vet. ganzo(n) id. e ganto(n); cambro-brit. gwyz, armor. gwaz, cum z = d.)

हृ 1. P. (विषि) splendere. (Hib. gath «a ray or beam».)

हृ 1. P. (बलात्कारे) violenter agere. V. sq.

हठ m. (r. हृ s. अ) vis, violentia. UP. 30.

हत v. हन्.

हति f. (r. हन् s. ति) occisio, caedes. HIT. 38. 16.

हृ 1. A. (पुरीषोत्सर्गे क. ऽवर्थे v.) cacare.

1. हन् 2. P. (anom. v. gr. 357. et 694.) 1) pulsare, ferire, tundere. MAH. 1. 6706.: तम् ऋषिम् ... जघान कशया; DR. 5. 7.: हरिम् ... प्रपदेन हंसि; MAH. 4. 701. 2) saepissime occidere, interficere. H. 2. 12.: हवै 'तान् मानुषान् सर्वान्; 3. 7.: अहम् एनं हनिष्यामि; 3. 19. MAH. 2. 2539.: अहन् दुर्योधनं हता शकुनिं स हनिष्यति. Etiam A. MAH. 1. 5579.: हनिष्ये. — TROP. delere, destruere, extinguere. BR. 2. 3.: व्ययाञ् जहि; SA. 3. 11.: आशां ना हंसि मे हनुम्; 5. 17.: हतप्रभ. — Caus. घातयामि occidendum, delendum, curare. BH. 2.

21.: कथं स ... कङ् घातयति हन्ति कम्; MAH. 2. 975. MAN. 8. 34. — Desid. जिघांस् (gr. 551.) occidere velle. NAL. 13. 8.: जिघांसन्तः. — Sensu fut. verbi primitivi (cf. मुमूर्षु moriturus. DR. 7. 5.). H. 4. 30.: भ्रात्रा सम्प्रेषितां वा सपुत्राञ् जिघांसितुम्. (हन् e धन् q. v.; gr. ΘΑΝ, εἰσάρον, εἰσάρον, εἰσίνω; goth. dau-thus mors, mutato n in u, v. gr. comp. 255. g. et 432., dau-ths mortuus, Them. dau-da = ह-त e धन्-त; us-daudjan pugnare, div-ans morti obnoxius, debilitato a in i; germ. vet. dow-ên, tow-an mori, dô-t, tô-t mortuus, dôd, tôd mors; lat. FEND, offendo, defendo (Pott 1. 255.) c. f = ध्, sicut in fumus, inferus, rufus, v. धूम, अधर, रुधिर; fortasse ferio mutatis liquidis n et r; hib. gonaim «I wound, sting, stab», fortasse gail «slaughter», mutatis liquidis n et l; gaillim «I hurt»; vid. नि-धन्.)

c. अप abigere, depellere. RIGV. 42. 2.: अप स्म तम् पथो जहि. TROP. MAN. 6. 96.: सन्ध्यासेना 'पहत्यै 'नः.

c. अभि i. q. simpl. BH. 1. 13. A. 7. 6.: (अभ्यघ्नम् v. gr. 324. gr. min. 293.); MAH. 1. 7736.

c. अव id. MAH. 2. 915.: अन्योन्यञ् तानुभिर् अवजघतुः.

c. आ id. DR. 8. 35.

c. आ praef. अभि id. MAH. 1. 8223.

c. आ praef. वि impedire. R. Schl. II. 10. 32.: न ते कश्चिद् अभिप्रायं व्याहनुम् उत्सहे; 22. 25.: व्याहते